

sygn. akt VII Pa 166/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

Sędziowie: SO Włodzimierz Czechowicz (spr.)

SO Anna Kozłowska-Czabańska

Protokolant: Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 lutego 2017 roku w Warszawie

sprawy z powództwa S. R. (1)

przeciwko (...) Sp. z o.o. w K.

o odszkodowanie

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 19 września 2016 roku sygn. VI P 449/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądza od (...) Spółki z o.o w K. na rzecz powoda S. R. (1) odszkodowanie
w kwocie 22.740 zł (dwadzieścia dwa tysiące siedemset czterdzieści) oraz kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem
zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

2. zasądza od (...) Spółki z o.o w K. na rzecz powoda S. R. (1) kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów
postępowania, w tym kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji
odwoławczej.

SSO Anna Kozłowska-Czabańska SSO Marcin Graczyk SSO Włodzimierz Czechowicz

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 września 2016 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu sprawy z powództwa S. R. (1) przeciwko (...) spółka z ograniczoną
odpowiedzialnością z siedzibą w K. o odszkodowanie w punkcie I oddalił powództwo, natomiast w punkcie II zasądził
od powoda na rzecz pozwanego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwem z dnia 12 października 2015 roku powód S. R. (1) wniósł odwołanie od otrzymanego w dniu 29 września
2015 roku wypowiedzenia umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia domagając się
zasądzenia od pozwanej spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. odszkodowania w wysokości trzykrotności miesięcznego
wynagrodzenia.

W uzasadnieniu powód podnosił, że był zatrudniony w pozwanej spółce na stanowisku Prezesa Zarządu na podstawie umowy o pracę na czas określony w okresie od 12 czerwca 2012 r. do 12 grudnia 2012 r. oraz od dnia 13 grudnia 2012 r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Otrzymanemu wypowiedzeniu umowy o pracę powód zarzucał brak należytego uzasadnienia, niesłuszność oraz sprzeczność z zasadami współżycia społecznego. Powód podkreślił, że przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę podane przez pracodawcę były nierzeczywiste, nieprawdziwe i niejednoznaczne oraz że prawdziwym motywem wypowiedzenia umowy o pracę była wyłącznie osobista niechęć Burmistrza Gminy K. do powoda. Dodatkowo powód podkreślał, że pełniąc obowiązki Prezesa Zarządu w pozwanej spółce wykonywał swoje obowiązki sumiennie dbając o prawidłowość i efektywność działań oraz istotnie przyczyniał się do rozwoju pozwanej czego potwierdzeniem są korzystne wyniki finansowe w okresie zatrudnienia powoda.

W odpowiedzi na pozew pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanej podnosił, że umowę z powodem rozwiązano bez naruszenia przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę, a przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie była konkretna i prawdziwa. Podkreślał, że w piśmie skierowanym do powoda wypowiadającym mu stosunek pracy, jako przyczynę pozwana podała odwołanie powoda z funkcji prezesa zarządu pozwanej spółki w związku z uchwałą nr IX/86/2015 Rady Miejskiej w K. w przedmiocie wyrażenia zgody na połączenie spółki (...) Sp. z o.o. z pozwaną spółką. Ponadto pełnomocnik pozwanej zaprzeczał twierdzeniom powoda jakoby uzasadnienie wypowiedzenia umowy o pracę wynikało z prywatnych pobudek Burmistrza K..

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód S. R. (1) był zatrudniony na stanowisku Prezesa Zarządu Spółki w spółce (...) Sp. z o.o. w K. w okresie od 12 czerwca 2012 roku do 13 grudnia 2012 r. na podstawie umowy o pracę na czas określony, następnie od dnia 12 czerwca 2012 r. powód sprawował funkcję Prezesa Zarządu Spółki, zaś od dnia 13 grudnia 2012 r. został zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku Prezesa Zarządu. W umowie nie określono zakresu obowiązków. Uchwałą nr(...) Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. w K. z dnia 23 czerwca 2015 r. udzielono absolutorium Członkowi Zarządu w osobie S. R. (1) za okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2014 r.

Spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. zawiązana została aktem notarialnym z dnia 2 grudnia 2011 r. numer Rep (...) oraz wpisana do Krajowego Rejestru Sadowego 21 grudnia 2011 r. pod numerem KRS (...). Organem założycielskim była Gmina K., z kolei (...) Sp. z o.o. w K. założone zostało aktem założycielskim z dnia 28 lutego 1995 roku Rep (...). Spółka została wpisana do rejestru sądowego w Sądzie dla m.st. Warszawy XIV Wydział Gospodarczy w dniu 15 marca 2012 r. pod numerem KRS (...). Organem założycielskim była również Gmina K.. W dniu 14 lipca 2015 roku uchwałą nr (...) Rada Miejska w K. wyraziła zgodę na połączenie spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. ze spółką (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że połączenie dwóch spółek będących własnością Gminy podyktowane jest potrzebą optymalizacji zarządzania majątkiem gminnym, koniecznością zwiększenia i uporządkowania potencjału organizacyjnego i ekonomicznego oraz zwiększenia możliwości realizacji zadań własnych Gminy K.. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że u podstaw zawiązania spółki (...) Sp. z o.o. w K. leżała m.in. optymalizacja podatkowa, w ramach której powołana spółka skorzystała z możliwości odliczania podatku VAT naliczonego z tytułu realizacji nowych inwestycji, z którego to odliczenia Gmina K. sama nie mogła skorzystać.

W dniu 29 września 2015 roku, w wyniku podjętej uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) Sp. z o.o. w K. powód został odwołany z funkcji Prezesa Zarządu Spółki z dniem 31 grudnia 2015 roku. W dniu 29 września 2015 roku, na posiedzeniu Rady Nadzorczej pozwanej spółki, powodowi zostało wręczone oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę. Przyczyną podaną w wypowiedzeniu było odwołanie powoda z funkcji Prezesa Zarządu spółki (...) Sp. z o.o. w K. w związku z uchwałą nr (...) Rady Miejskiej w K. z dnia 14 lipca 2015 roku. W uzasadnieniu wskazano, że w ramach planowanego połączenia spółek komunalnych nastąpi przejęcie spółki (...) Sp. z o.o. w K. (spółki przejmowanej) przez spółkę (...) Sp. z o.o. w K. (spółka przejmująca). Pozwany pracodawca ponadto podał, że odwołanie z funkcji prezesa zarządu spółki z dniem 31 grudnia 2015 r. oraz związane z tym wypowiedzenie wynika z faktu, że S. R. (1) nie jest brany pod uwagę jako członek zarządu w spółce przejmującej, w której przewidywany jest zarząd w dotychczasowej- jednoosobowej formule. W sierpniu 2015 roku została sporządzona przez (...) analiza mocnych i słabych stron (...) spółek w kontekście zamierzonego ich połączenia. W październiku 2015 roku została

sporządzona przez M. P. przedpołączeniowa analiza finansowa (...) sp. z o.o. w K. oraz (...) sp. z o.o. w K.. W dniu 9 października 2015 roku Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki podjęło uchwałę nr (...) w sprawie przyjęcia harmonogramu połączenia spółek (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. ze spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., zakładającą między innymi w pierwszej kolejności obniżenie kapitału zakładowego spółki, delegowanie członka Rady Nadzorczej spółki (...) Sp. z o.o. w K. do pełnienia obowiązków Zarządu spółki w przypadku wygaśnięcia mandatu Prezesa Zarządu przed zakończeniem procedury połączenia spółek celem uniknięcia konieczności powoływania nowego Zarządu na czas potrzebny do zakończenia procedury połączenia, tj. wpisu połączenia do właściwego rejestru.

Powód S. R. (1) od 8 grudnia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. przebywał na zwolnieniu lekarskim. W połowie grudnia 2015 r. M. S. - przewodniczący Rady Nadzorczej został oddelegowany do pełnienia obowiązków Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. w K. z uwagi na usprawiedliwioną nieobecność Prezesa Zarządu S. R. (1). Od 3 stycznia 2016 r. M. S. pełni funkcję Prezesa spółki (...) Sp. z o.o. w K., wykonując powyższe obowiązki na podstawie umowy o pracę na czas określony do momentu połączenia spółek.

W styczniu 2016 roku, pozwana spółka zgłosiła wniosek do Krajowego Rejestru Sądowego o obniżenie kapitału zakładowego spółki. Krajowy Rejestr Sądowy zwrócił dokumentację pozwanej spółce z zaznaczeniem konieczności uzupełnienia braków oraz przeprowadzenia postępowania konwokacyjnego. W dniu 27 lipca 2016 roku pozwana spółka złożyła ponowny wniosek o dokonanie wpisu obniżającego kapitał zakładowy pozwanej spółki.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego, co do którego prawdziwości i autentyczności żadna ze stron nie podnosiła zarzutów. Sąd Rejonowy pominął w swoich rozważaniach dowody z dokumentów w postaci: wykazu najważniejszych czynności realizowanych przez spółkę od czasu jej powstania, protokołu ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. w K. w dniu 20.06.2013r., protokołu ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. w K. w dniu 26.06.2014r. oraz sprawozdania finansowego za 2015r., oceniając wymienione dokumenty jako nie mające znaczenia dowodowego dla niniejszej sprawy. Dokumenty te miały potwierdzić wysoki poziom merytoryczny i organizacyjny powoda w zakresie zarządzania pozwaną spółką w okresie sprawowania przez niego funkcji Prezesa Zarządu, jednak Sąd Rejonowy uznał je za zbędne, gdyż strona pozwana okoliczności tej nie negowała, co więcej, niejednokrotnie fakt wysokich kompetencji powoda potwierdzała. Sąd Rejonowy pominął również dowód z wykazu dni, w których powód przebywał na urlopie wypoczynkowym jako nie mającego znaczenia w sprawie. Sąd Rejonowy w swoich rozważaniach oparł się również na przeprowadzonych w toku sprawy dowodach z zeznań świadków: B. T., M. P., W. Ł. oraz zeznań stron: prezesa pozwanej M. S. oraz częściowo z zeznań powoda S. R. (1). W ocenie Sądu I instancji zeznania świadków i stron były spójne, wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały, tworząc logiczną całość, dlatego Sąd I instancji uznał je za w pełni wiarygodne. Sąd Rejonowy odmówił zaś wiarygodności zeznaniom powoda w części, w której twierdził, że nie wiedział o planowanym połączeniu spółek, że nikt z nim nie rozmawiał, bowiem zeznania te stoją w sprzeczności z zeznaniami świadka W. Ł., które Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne.

Sąd Rejonowy doszedł do wniosku, że powództwo o zasądzenie odszkodowania z tytułu nieuzasadnionego wypowiedzenia umowy o pracę podlegało oddaleniu. Materialnoprawną podstawą wskazanego roszczenia była regulacja zawarta w art. 45 § 1 Kodeksu pracy (dalej k.p.), zgodnie z którą w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy – stosownie do żądania pracownika – orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem należy do czynności prawnych jednostronnych, polegających na tym, że każda ze stron poprzez złożenie stosownego oświadczenia woli doprowadzić może do ustania stosunku pracy. Zgodnie z art. 30 § 4 k.p. w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie umowy w tym trybie. Zgodnie z ugruntowaną linią orzecznictwa oraz dominującymi poglądami doktryny przyczyna powinna być rzeczywista i konkretna. Naruszenie art. 30 § 4 k.p. ma miejsce wówczas, gdy pracodawca nie wskazuje w ogóle przyczyny wypowiedzenia, bądź gdy wskazana przez niego przyczyna jest niedostatecznie konkretna, a przez to niezrozumiała dla pracownika. Wypowiedzenie

umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony może nastąpić tylko z uzasadnionych powodów, które stanowią przesłankę materialnoprawną dopuszczalności wypowiedzenia, ograniczającą pod względem prawnym, a nie tylko faktycznym swobodę rozwiązywania umów o pracę z inicjatywy pracodawcy. W związku z tym, że Kodeks pracy nie zawiera katalogu przyczyn uzasadniających wypowiedzenie umów, jak również nie określa, w jakich wypadkach wypowiedzenie jest nieuzasadnione, przesłanki zasadności wypowiedzenia opierają się na ocenach pozaustawowych. Ocena zasadności wypowiedzenia, przysługująca organowi stosującemu prawo, zależy zatem od okoliczności każdego indywidualnego przypadku.

Sąd I instancji zważył, że powód oparł swoje roszczenie na wskazaniu, że przyczyny wypowiedzenia mu umowy o pracę nie były konkretne i należycie uzasadnione oraz były niesłuszne i sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

W ocenie Sądu Rejonowego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy przede wszystkim w postaci załączonych dokumentów, zeznań świadków, powoda i pozwanego, wskazywał wyraźnie, że podana przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę była przyczyną rzeczywistą (obiektywnie istniejącą) i konkretną (jasną). W ocenie Sądu I instancji wystarczającą i w pełni uzasadniającą wypowiedzenie umowy o pracę przyczyną było odwołanie S. R. (1) z Zarządu Spółki. Z ustalonego przez Sąd I instancji stanu faktycznego wynika, że powód został skutecznie odwołany z funkcji Prezesa Zarządu pozwanej spółki, ze skutkiem na dzień 31 grudnia 2015 roku, na mocy uchwały podjętej 29 września 2015 roku przez Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki. Kwestie odwoływania Członków Zarządu z pełnionych funkcji reguluje art. 203 § 1 k.s.h., zgodnie z którym Członek Zarządu może być w każdym czasie odwołany uchwałą wspólników, nawet bez podania przyczyny, czy uzasadnienia. Uchwała odwołująca powoda z funkcji Prezesa Zarządu została podjęta przez należycie umocowany i reprezentowany organ i nie była skarżona w trybie przepisów prawa handlowego. Decyzja o odwołaniu Członka Zarządu leżała w gestii właściciela spółki, czemu nie zaprzeczał, a wręcz niejednokrotnie potwierdzał powód w toku postępowania. Odwołanie powoda z pełnionej funkcji legło u podstaw wypowiedzenia umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. W dniu 29 września 2015 roku na posiedzeniu Rady Nadzorczej pozwanej spółki powodowi wręczono oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę podpisane przez przewodniczącego rady. Tak złożone oświadczenie pracodawcy należało w ocenie Sądu Rejonowego uznać za prawidłowe, dokonane z zachowaniem przepisów art. 30 §1 pkt 2 k.p., art. 30 § 4 k.p. i 36 §1 k.p. normujących sposób rozwiązywania umowy o pracę oraz związaną z tym konieczność zachowania należytego okresu wypowiedzenia. Ponadto czynność ta została dokonana przez kompetentny i należycie reprezentowany organ, jakim jest Rada Nadzorcza na co wskazuje treść art. 210 § 1 k.s.h., zgodnie z którym w umowie między spółką, a Członkiem Zarządu oraz w sporze z nim spółkę reprezentuje Rada Nadzorcza lub pełnomocnik powołany uchwałą zgromadzenia wspólników. Umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 13 grudnia 2012 roku, na podstawie której powód był zatrudniony w pozwanej spółce, określała wyraźnie rodzaj wykonywanej pracy jako „Prezes Zarządu Spółki”. W związku z odwołaniem z pełnionej funkcji, Sąd I instancji uznał, że powód nie mógłby skutecznie dokonywać czynności związanych z zarządzaniem spółką, które to wyraźnie należały do podstawowych powinności pracowniczych powoda i w związku z tym nie mógłby wywiązywać się z obowiązków nałożonych na niego w umowie o pracę, a więc skutecznie świadczyć pracy jako Prezes Zarządu. Wobec tego, zdaniem Sądu I instancji odwołanie Członka Zarządu z pełnionej funkcji uznać należy za wystarczającą i konkretną przesłankę do wypowiedzenia mu umowy o pracę zawartą z zarządzaną przez niego spółką.

Zdaniem Sądu I instancji powód, podnosząc również zarzut pozorności dokonywanych przez pozwaną procedur łączeniowych z inną spółką, mających być jedynie nierzeczywistym pretekstem mającym na celu jedynie oficjalne uzasadnienie wręzonego mu wypowiedzenia umowy o pracę należało uznać za nieuzasadnione. W ocenie Sądu I instancji, z ustalonego stanu faktycznego wynikało, że prace zmierzające do połączenia się pozwanej spółki z (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. następowały sukcesywnie i konsekwentnie. Świadczyły o tym dokonywane analizy i realizacja zatwierdzonych harmonogramów. Wprawdzie zauważalne jest opóźnienie i rozciągnięcie w czasie podejmowanych przez pozwaną spółkę czynności, lecz należy uznać, że są one rzeczywiste i faktycznie zmierzają do realizacji zakładanego połączenia dwóch podmiotów.

Dodatkowo Sąd I instancji zważył, że ogólnikowe stwierdzenie naruszenia zasad współżycia społecznego podnoszone przez powoda, należy uznać za niewystarczające, wobec tego Sąd I instancji ocenił, że wypowiedzenie wręzone

powodowi było uzasadnione oraz powołujące konkretne i rzeczywiste przyczyny wypowiedzenia zgodnie z art. 30 § 4 k.p. Wobec tego, roszczenie powoda oparte na art. 45 § 1 k.p., Sąd Rejonowy oddalił.

O kosztach postępowania Sąd I instancji orzekł w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 11 punkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013 poz. 490 t.j.) zgodnie z brzmieniem na dzień wniesienia pozwu.

W dniu 7 listopada 2016 r. powód S. R. (1) wniósł apelację zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 września 2016 r., wydany w sprawie o sygn. VI P 449/15 w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi powód zarzucił naruszenie:

- 1) Naruszenie art. 30 § 4 k.p. oraz art. 45 § 1 k.p. poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że przyczyna wypowiedzenia podana przez Pozwanego w wypowiedzeniu powodowi umowy o pracę była rzeczywista, tj. obiektywnie istniejąca w momencie złożenia powodowi tego wypowiedzenia i konkretna
- 2) Naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego tj. poprzez przyjęcie, że główną przyczyną wypowiedzenia powodowi umowy o pracę było odwołanie powoda z funkcji Członka Zarządu pozwanej, podczas gdy zarówno z zeznań Burmistrza K., jak i z treści wypowiedzenia powodowi umowy o pracę wynika, że przyczyną tą były zmiany organizacyjne u pozwanej.

Wobec powyższego powód S. R. (1) wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu za obie instancje postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji powód wskazał, że przyczyna wypowiedzenia wskazana w treści wypowiedzenia nie istniała w chwili złożenia przez pozwaną wypowiedzenia, wobec czego należy uznać przyczynę wypowiedzenia jako nierzeczywistą. Dodatkowo strona powodowa wskazała, że okoliczności połączenia pozwanej spółki z inną spółką i przysły kształt zarządu zakładał skład jednoosobowy, co jednoznacznie powoduje uznanie, że przyczyną wypowiedzenia były zmiany organizacyjne po stronie pozwanej.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych, za instancję odwoławczą.

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna i skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku. W ocenie Sądu Okręgowego uzasadnione okazały się zarzuty apelacyjne powoda dotyczące naruszenia art. 30 § 4 k.p. w zw. z art. 45 § 1 k.p. poprzez ich błędną wykładnię oraz naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego, co doprowadziło Sąd I instancji do błędnego uznania, iż wypowiedzenie wręczone powodowi było uzasadnione.

Sąd Okręgowy uzupełnił materiał dowodowy w trybie art. 382 k.p.c. w zakresie sprawdzenia, czy w istocie zaszły zmiany, które zostały zawarte w uchwale nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 29 września 2015 r., przewidujące połączenie pozwanej spółki z drugą spółką należącą do tego samego właściciela, tj. z (...) Sp. z o.o. w K..

Sąd Okręgowy zważył, iż zarzuty apelacyjne powoda koncentrowały się na kwestii prawidłowego zastosowania przez Sąd Rejonowy przepisów prawa procesowego w zakresie art. 233 § 1 k.p.c. oraz przepisów prawa materialnego, to jest art. 45 § 1 k.p. w związku z art. 30 § 4 k.p.

Zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów, według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd dokonuje oceny wszystkich dowodów przeprowadzonych

w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów, mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (tak np. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu orzeczenia z 11 lipca 2002 roku, IV CKN 1218/00, LEX nr 80266). Ramy swobodnej oceny dowodów są określone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnym poziomem świadomości prawnej, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2001 roku, II UKN 423/00, OSNP 2003/5/137). Poprawność rozumowania sądu powinna być możliwa do skontrolowania, z czym wiąże się obowiązek prawidłowego uzasadniania orzeczeń (art. 328 § 2 k.p.c.).

Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd art. 233 § 1 k.p.c. wymaga zatem wykazania, iż sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Natomiast zarzut dowolnego i fragmentarycznego rozważenia materiału dowodowego wymaga dla swej skuteczności konkretyzacji, i to nie tylko przez wskazanie przepisów procesowych, z naruszeniem których apelujący łączy taki skutek, lecz również przez określenie, jakich dowodów lub jakiej części materiału zarzut dotyczy, a ponadto podania przesłanek dyskwalifikacji postępowania sądu pierwszej instancji w zakresie oceny poszczególnych dowodów na tle znaczenia całokształtu materiału dowodowego oraz w zakresie przyjętej podstawy orzeczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego dokonana przez Sąd Rejonowy ocena zgromadzonego w postępowaniu materiału dowodowego nie jest prawidłowa. W szczególności, co słusznie podnosi apelujący, nie sposób przyjąć, iż oświadczenie o rozwiązaniu z powodem stosunku pracy było prawidłowe, a przyczyna wypowiedzenia konkretna i rzeczywista. Przyczyną wypowiedzenia powodowi umowy o pracę było odwołanie ze stanowiska Prezesa Zarządu Pozwanego oraz planowane przyszłe przejście pozwanego przez spółkę (...) Sp. z o.o. w K., które nie przewiduje brania pod uwagę osoby powoda jako Członka Zarządu nowo powstałej spółki. Zdaniem Sądu Okręgowego treść uzasadnienia wypowiedzenia pozwala stwierdzić, że przyczyny te były nieuzasadnione. Szczególnie w świetle uzupełnionego przez Sąd Okręgowy materiału dowodowego o dodatkowe informacje w postaci stanu prawnego obu spółek oraz wyciągów z Krajowego Rejestru Sądowego (stan na dzień 13 lutego 2017 r.). Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że w sprawie oprócz zwolnienia powoda ze stanowiska Prezesa Zarządu nie doszło do zmian, które zostały wskazane jako przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę. Z całą pewnością nie zaszły zmiany organizacyjne po stronie pozwanej spółki, które determinowały odwołanie powoda a w konsekwencji wypowiedzenie umowy o pracę. Nie ulega wątpliwości w świetle danych Krajowego Rejestru Sądowego, że nie doszło po stronie pozwanej spółki do przejścia przez inną spółkę. Sąd Okręgowy zważył więc, że mimo znacznego upływu czasu od dnia 29 września 2015 r. do 13 lutego 2017 r. (daty wydruku z KRS) w istocie nie doszło do zmian organizacyjnych będących przyczyną rozwiązania z powodem umowy o pracę. Nawet przyjmując, że planowane przejście pozwanej spółki przez inną spółkę należącą do tego samego właściciela ((...) Sp. z o.o. w K.) wymaga podjęcia licznych działań i wymaga także czasu, odstęp czasowy pomiędzy wrześniem 2015 roku a datą wydania orzeczenia przez Sąd Okręgowy świadczy o tym, że wskazana powodowi przyczyna rozwiązania stosunku pracy okazała się nieuzasadniona. Pomimo że proces połączenia spółek wymagał z pewnością czasu z uwagi na procedurę związaną chociażby z obniżeniem kapitału zakładowego, koniecznością dokonania szeregu czynności, czy też z uwagi na pewne opóźnienia mogące wyniknąć z czynników niezależnych od strony pozwanej i Spółki przejmującej (...), to w ocenie Sądu Okręgowego fakt niezrealizowania założeń uchwały nr (...) świadczy o zasadności powództwa o odszkodowanie. Przyczyna, którą wskazała pozwana w wypowiedzeniu umowy o pracę zatem nie istniała zarówno w chwili składania wypowiedzenia, jak również nie istnieje obecnie, gdyż zmiany organizacyjne nie zostały dokonane, a to one były główną przyczyną rozwiązania z powodem umowy o pracę.

Przyczyny wskazane w wypowiedzeniu z dnia 29 września 2015 roku odnosiły się do zmian organizacyjnych po stronie pozwanej. Analizę prawidłowości zaskarżonego orzeczenia rozpocząć należy od stwierdzenia, że przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę powinna być konkretna, przy czym konkretność przyczyny wymaga jej sprecyzowania. Nie wystarczy ogólnikowy zwrot (np. utrata zaufania do pracownika) lub powtórzenie wyrażenia ustawowych (np. naruszenie obowiązków pracowniczych), jeżeli nie jest połączone z wykazaniem konkretnych okoliczności, które taki ogólny wniosek uzasadniają (por. XI teza uchwały Sądu Najwyższego z 27 czerwca 1985 r., III PZP 10/85, OSNC 1985,

Nr 11, poz. 164). Przepis art. 30 § 4 k.p. dopuszcza różne sposoby określenia przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę. Jednak już z samego oświadczenia pracodawcy o wypowiedzeniu musi wynikać w sposób niebudzący wątpliwości, co jest istotą zarzutu stawianego pracownikowi i usprawiedliwiającego rozwiązanie z nim stosunku pracy. Dalsza konkretyzacja i uzupełnianie przyczyny wypowiedzenia mogą służyć pełniejszemu uzasadnieniu wypowiedzenia, nie mogą jednak usunąć wadliwości (niekonkretności) określenia jego przyczyny w oświadczeniu o wypowiedzeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2006 r., I PK 112/06, Pr. Pracy 2007, Nr 5, poz. 27; wyrok Sądu Najwyższego z 8 stycznia 2008 r., I PK 177/07). Warunek podania konkretnej przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę (art. 30 § 4 k.p.) spełnia wskazanie faktów i rzeczowych okoliczności dotyczących osoby pracownika bądź jego zachowania w procesie świadczenia pracy lub zdarzeń - także niezależnych od niego - mających wpływ na decyzję pracodawcy (wyrok Sądu Najwyższego z 14 maja 1999 r., I PKN 47/99, OSNAPiUS 2000, Nr 14, poz. 548).

Sąd Okręgowy zważył, że skuteczność wypowiedzenia umowy o pracę zależy nie tylko od spełnienia wymogów formalnych, które stanowią o zgodności wypowiedzenia z przepisami o wypowiedaniu umów, ale również od tego, czy wskazana przyczyna wypowiedzenia jest prawdziwa, rzeczywista i uzasadniona w rozumieniu art. 45 § 1 k.p. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się przy tym, że podanie w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę przyczyny pozornej (nierzeczywistej, nieprawdziwej) jest równoznaczne z brakiem wskazania przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie, a to oznacza, że takie wypowiedzenie jest nieuzasadnione w rozumieniu art. 45 § 1 k.p. i usprawiedliwia wskazane w tym przepisie roszczenia pracownika o przywrócenie do pracy lub odszkodowanie (por. wyroki z dnia 2 września 1998 r., I PKN 271/98, OSNAPiUS 1999 nr 8, poz. 577, z dnia 24 marca 1999 r., I PKN 673/98, Monitor Prawniczy 1999 nr 12, poz. 9, z dnia 15 kwietnia 1999 r., I PKN 9/99, OSNAPiUS 2000 nr 12, poz. 464, z dnia 18 kwietnia 2001 r., I PKN 370/00, OSNAPiUS 2003 nr 3, poz. 65 oraz uzasadnienia wyroków z dnia 7 kwietnia 1999 r., I PKN 645/98, OSNAPiUS 2000 nr 11, poz. 420 i z dnia 13 października 1999 r., I PKN 304/99, OSNAPiUS 2001 nr 4, poz. 118).

Wobec powyższego zdaniem Sądu Okręgowego Sąd I instancji uznając, że przyczyna wypowiedzenia była przyczyną rzeczywistą (obiektywnie istniejącą) naruszył art. 30 § 4 z zw. z art. 45 § 1 k.p. W ocenie Sądu Okręgowego w świetle uzupełnionego materiału dowodowego należało dojść do wniosku, że przyczyna wypowiedzenia nie istniała w chwili złożenia przez pozwaną wypowiedzenia umowy o pracę. Z powyższego wynika, że przyczynę wskazaną w wypowiedzeniu należy uznać za nierzeczywistą i nieistniejącą w chwili złożenia wypowiedzenia.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że apelacja jest uzasadniona i na mocy przepisu art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od (...) Sp. z o.o. w K. na rzecz powoda S. R. (1) odszkodowanie w kwocie 22.740 zł oraz kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem Rejonowym.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. § 10 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 poz. 1804) zasądzając od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 150 zł, na którą składała się kwota 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej oraz kwota 30 zł tytułem uiszczonej opłaty od apelacji.

SSO Anna Kozłowska-Czabańska SSO Marcin Graczyk SSO Włodzimierz Czechowicz

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)